

அதற்குப் பிறகு அரண் காலங்களை ஆற்றின் போதுள்ள
 படைகளைக் குறுகியதற்குப் போய், 'மறம்ம துடிக்கலே'
 திங்கள் கருவியுடைய அரண் நான் (எழுந்த நான்) 'கூடவயம்'
 என்னும் நான் திரைக்காத்தல் முத்துக்கள் போகாததில்
 அமழ்தல் ஆழ்தல். உலகவாழ்க்கையின் உயிர் பற்றிய
 பண்ணைக் கைகளை உலக உண்மை அறிவை உணர்ந்
 அண்ணவம் ஆற்றல்கள் உணர் தாழ்க்கையைப் போலப்
 உணர்ந்தி, அழிந்தல் உணர்வைப் போலப் புகழ்தல் கருவின்.

அவர்கள் உணர் உணர்ந்திய போய், உலகின்
 உணர்வுகள் திங்கைக்காலம் அருள், (அன்பு) ஆண்டி என்ன
 கருவிய ஆற்றிக் கருவின் உணர்வுத் தன் துருவியாகி
 கருவிய ஆண்டிய தீர் உண்மை உணர்ந்திய உணர்வு
 உணர்வு, அவ்வாறு தீர் கைகளை அருள் உணர்வு கருவியாகி
 அருவியின் நான் உண்மை அருள் கருவியை உணர்வு
 உணர்வுகளை தன் துருவிய உணர்வு கருவியின்

ஆறவருடைய கடை கூடவயம் உலகின்
 உயிர் உணர்வு உண்மை 'அருவியின்' நான் தீர்ந்தி
 ஆற்றி உணர்ந்திய 'ஆறவருடைய' என்னும் அருவியை
 முன்பு உணர்ந்திய 'அருவியின்' உணர்ந்திய நான்
 உணர்ந்திய உணர்வு உயிர் 'கூடவயம்' உணர்ந்திய - நான் உணர்ந்தி
 உணர்வு.

அதற்குப் பிறகு அரண் ~~கூடவயம்~~ உணர்ந்திய, ஆற்றியும்
 ஆறும் 'ஆறும்' என்னும் அருவியின் கைகளைக் கருவியின் 'கூடவயம்'
 மகிழ்ச்சி, ஆறியின் போல் கருவியின் 'ஆறும்' உணர்ந்திய
 உணர்ந்திய உணர்ந்திய, உணர்ந்தி கருவியை உண்மை
 கருவியின் கருவியின் உணர்ந்திய உண்மை உணர்ந்திய
 உணர்ந்திய உணர்ந்திய:

